

ἔπεισαν αὐτοῦ κτ' ἰφύσιν ἄς τὸ παρὰ φύσιν.
 ἤτοι αὐτοῦ ἦν αὐτὸν κἀλλὸν κτ' ἰφύσιν, ἔμιν
 ἄτυχος καὶ κἀκόσ καὶ ἔπεισαν ἄς τὸ παρὰ
 φύσιν, καὶ ὑπερῆ φανέθη κτ' τοῦ δημοῦρ
 καὶ κτίσου τοῦ θυ, ὃ τοῦτον ἔκαμε καὶ τὸν
 ἐπίμειλοιον τὸ ῥῶσως. Διατίδυν ἔσαι
 ἔπερον τὸ κακόν, ἢ μὴ μόνον σέρησις τοῦ
 καλοῦ. ὡθὴν καὶ τὸ σκότος ἔναι σέρησις
 τοῦ φωτός. Τότ' ἄρ' κἀλλόν, ἔναι φῶσνον τ'.
 ὁμοίως καὶ τὸ κακόν, ἔναι νοητὸν σκοτόσ.
 τοιοῦτον φῶς ἐκτίθη ὑπὸ τοῦ δημοῦρ τοῦ,
 καὶ ἔγενετο ἄσος. καὶ γὰρ ἠδυνόθη πάντα
 ὅσα ἔκαμε, καὶ ἰδὸν κἀλλίαν; αὐτὸσ
 μὲν αὐτεξουσιον θέλημα ἔγενετο σκοτόσ.
 ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ (σωσασάθη καὶ ἔπεσε
 ἢ κολούθησεν) πλὴθους ἄσων τῶν ἠγέλων,
 ὅσοι ὑπολάσαντα αὐτὸν. ἤτοι ὄλον του
 τὸ γάρμα ἔξέπεσε μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔχαθη